

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

09 decembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Petru Ursache,

Judecătorii – Constantin Alerguș, Vladimir Timofti,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Osoian Lilian în numele inculpatei Draguțan Maria, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 iulie 2015, în cauza penală în privința lui

Draguțan Maria Savelii,

născută la 18 februarie 1958, originară și domiciliată în mun. Chișinău, com. Băcioi, str. Independenței, nr. 48

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. de la 24 martie 2015 – pînă la 05 mai 2015 (prima instanță);*
- 2. de la 26 mai 2015 – pînă la 14 iulie 2015 (instanța de apel);*
- 3. de la 12 august 2015 - pînă la 09 decembrie 2015 (instanța de recurs ordinar).*

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct.1¹) Cod de procedură penală legal executată.

C O N S T A T Ă:

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 05 mai 2015, pronunțată în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, Draguțan Maria a fost condamnată în baza art. 190 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, la 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau a exercita o anumită activitate legată de activitatea economică pe un termen de 3 ani.

În conformitate cu prevederile art. 90 Cod penal, pedeapsa stabilită a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 3 ani.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut că, Draguțan Maria la 24 iulie 2008 împreună cu Purcel Anatolie, avînd scopul dobîndirii ilicite a bunurilor altei persoane, cunoscînd despre faptul că Rusu Valentina intenționează să procure loturi de teren, s-au prezentat la domiciliul acesteia din mun. Chișinău, str. Calea Ieșilor, nr. 69 ap. 16, unde Purcel Anatolie prezentîndu-se ca fiind Gorea Serghei, i-a prezentat părții vătămate Titlurile de autentificare a dreptului deținătorului de teren asupra a 3 loturi de pămînt, care, precum că aparțin socrilor lui Purcel Anatolie – Ostap Anastasia și Ostap Alexei, unde sub pretextul înstrăinării acestora, participînd ca garant al

încheierii tranzacției, avînd deja stabilite relații de încredere cu cet. Rusu Valentina, prin înșelăciune și abuz de încredere, cunoscînd cu certitudine că Purcel Anatolie nu este proprietarul acestor bunuri și nici nu i-au fost acordate careva drepturi de la adevărații proprietari pentru a le înstrăina, a convins-o pe Rusu Valentina să-i transmită suma de 2000 Euro cu titlu de arvună, în vederea perfectării ulterioare a actelor necesare pentru a încheia tranzacția de vânzare cumpărare. După primirea sumei menționate pe care a însușit-o, au semnat împreună cu Purcel Anatolie o recipisă, după care cu banii primiți au părăsit locul infracțiunii, cauzîndu-i părții vătămate un prejudiciu material considerabil în sumă de 30 742,2 lei.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Osioian Lilian în numele inculpatei, care a solicitat casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărîri prin care lui Drăguțan Maria să-i fie numită o pedeapsă sub formă de amendă, argumentînd că la numirea pedepsei instanța nu a ținut cont de toate circumstanțele atenuante stabilite în cauză.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 iulie 2015 apelul declarat a fost respins ca nefondat.

5. La adoptarea soluției date, instanța de apel a reținut, că instanța de fond la aplicarea pedepsei inculpatei a ținut cont de prevederile art. 61 Cod penal, precum și de criteriile generale de individualizare a acesteia stipulate în art. 75 Cod penal, de gravitatea infracțiunii, de personalitatea inculpatei.

Referitor la argumentele avocatului precum că în privința inculpatei urmează să fie aplicată o pedeapsă mai blîndă sub formă de amendă, Colegiul a conchis că acestea sunt nefondate în condiția în care există un prejudiciu material considerabil nerecuperat, iar sancțiunea închisorii cu suspendarea executării pedepsei este una proporțională acțiunilor și consecințelor acestora, inclusiv suficientă pentru a influența personalitatea inculpatei spre corectare și reeducare.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Osioian Lilian în numele inculpatei, care solicită, casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei și pronunțarea unei noi hotărîri prin care lui Draguțan M. să-i fie numită pedeapsa sub formă de amendă.

În argumentarea cererii de recurs recurentul a invocate următoarele:

- la stabilirea pedepsei închisorii cu suspendarea executării instanța de fond nu a ținut cont de faptul că, inculpata nu are un loc de trai în Republica

Moldova și locuiește ocazional în locuri fără condiții minime de trai;

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra argumentelor invocate în apel privind înlocuirea pedepsei cu închisoarea în amendă;

- instanța de apel eronat a concluzionat că inculpata deține imobil în com. Băcioi, mun. Chișinău, precum și că aceasta are rude în mun. Chișinău, or careva acte confirmative în acest sens nu au fost prezentate;

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Conform art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Potrivit textului recursului, recurentul nu invocă nici un temei de drept prevăzut de art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, însă din conținutul acestuia rezultă temeiul prevăzut de pct.10), care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care instanța a aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Analizând acest temei în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul penal constată că acesta nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, lipsind temeiuri de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate.

Potrivit conținutului recursului, recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatei, și critică hotărârile judecătorești numai în partea stabilirii pedepsei, invocând că instanțele incorect au dispus aplicarea celei mai aspre pedepse, de rînd ce sancțiunea normei în cauză prevede și alte pedepse alternative, deoarece dînsa este de o vîrstă înaintată, fiind bolnavă și nu are un loc de trai stabilit în Republica Moldova, astfel că pedeapsa numită a adus-o pe Draguțan M. într-o situație degradantă și umilitoare.

Motivele recurentului, precum că instanțele de fond incorect au individualizat pedeapsa și neîntemeiat nu au aplicat în privința inculpatei alte pedepse alternative, Colegiul penal le consideră neîntemeiate.

La acest capitol, Colegiul penal atestă că, potrivit art.61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, avînd drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni atît din partea condamnatului, cît și a altor persoane.

Totodată, conform art.75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvîrșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă, iar la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină seama de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Colegiul penal menționează, că la stabilirea pedepsei inculpatei, atît prima instanță, cît și cea de apel, au ținut seama pe deplin de principiile de aplicare a pedepsei prevăzute de art.61 Cod penal, de criteriile generale de individualizare a ei, stipulate în art.75 Cod penal, de toate circumstanțele cauzei care agravează ori atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corijării și reeducării acesteia, și corect au conchis că inculpata a comis o infracțiune gravă din intenție, iar în speță există un prejudiciu material considerabil nerecuperat, prin urmare corectarea și reeducarea inculpatei este posibilă doar prin aplicarea unei pedepse cu închisoare, însă, ținînd cont de toate circumstanțele atenuante, inclusiv de cele enumerate de recurent în recurs, de persoana inculpatei, just a dispus suspendarea executării acesteia.

Colegiul reiterează faptul că, în speță, judecarea cauzei penale a avut loc în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în conformitate și cu respectarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, și potrivit alin. (8) al acestui articol, inculpatul care a recunoscut săvîrșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă în baza probelor administrate la

faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare.

Instanța de recurs remarcă că, sancțiunea art. 190 alin.(2) lit. b), c) Cod penal, prevede pedeapsa cu „amendă în mărime de la 500 la 1000 unități convenționale sau închisoare de la 2 la 6 ani, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de pînă la 3 ani”, or lui Draguțan M. i-a fost aplicat 3 ani închisoare, iar conform prevederilor art. 364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, pedeapsa redusă este de la 1 an 4 luni pînă la 4 ani închisoare.

Avînd în vedere cumulul de împrejurări, Colegiul penal conchide că, pedeapsa aplicată inculpatei de către instanța de fond și menținută de către cea de apel, este echitabilă și în limitele prevăzută de lege, în așa fel încît aceasta să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvîrșirii unor fapte similare, iar aplicarea unei pedepse mai blînde, poate încuraja pe viitor săvîrșirea altor infracțiuni, astfel, decizia atacată se consideră legală și întemeiată.

Totodată, Colegiul penal atestă că, circumstanțele la care a făcut referire recurentul în cererea de recurs, au fost reținute de instanța de fond și apel ca atenuante, ce au permis stabilirea pedepsei inculpatei cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

Argumentul invocat de recurent că instanța de fond nu a ținut cont de faptul că, inculpata nu are un loc de trai în Republica Moldova, este irelevant și urmează a fi respins, or la stabilirea pedepsei instanța, ținînd cont de cerințele art. 75 alin. (2) Cod penal, și-a argumentat soluția adoptată, invocînd motive concrete din care considerent a ajuns la concluzia că o pedeapsa mai blîndă din numărul celor alternative prevăzute de sancțiunea normei penale în baza căreia a condamnat-o pe Draguțan M. nu-și va atinge scopul.

La fel, instanța de recurs respinge argumentul apărării referitor la faptul că instanța de apel eronat a reținut că inculpata are rude care locuiesc în mun. Chișinău, or Curtea de Apel a ajuns la această concluzie avînd la bază declarațiile lui Draguțan M. (f.d.224) care la întrebarea instanței a relatat *”Am trei copii unul din ei locuiește în R. Moldova. Am o soră care locuiește în com. Băcioi mun. Chișinău”*.

În continuare, Colegiul relevă că, urmează a fi respins ca neîntemeiat și argumentul avocatului precum că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra

argumentelor invocate privind înlocuirea pedepsei cu închisoarea în amendă, or analizând decizia contestată instanța de recurs constată că, instanța de apel s-a pronunțat asupra argumentului nominalizat, invocând că *"consideră imposibil de admis apelul avocatului Osoianu L. în prezența unui prejudiciu material în proporții considerabile nerecuperat, iar sancțiunea cu suspendarea executării pedepsei este una adecvată acțiunilor și consecințelor acestora, inclusiv suficient pentru a influența personalitatea inculpatei spre corectare și reeducare."*

Reieșind din circumstanțele stabilite, Colegiul penal consideră concluziile instanțelor de fond în partea individualizării pedepsei corecte, iar argumentele recurentului în acest sens, neîntemeiate, deoarece pedeapsa stabilită inculpatei a fost individualizată conform prevederilor legale.

Concomitent, Colegiul remarcă că recursul repetă textul apelului declarat de avocat și argumentele expuse în recurs au fost anterior invocate în apel, iar instanța de apel pe deplin le-a examinat, și, apreciind toate probele în ansamblu, s-a pronunțat argumentat și detaliat asupra lor.

Decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

În circumstanțele stabilite, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității recursului declarat de avocat în numele inculpatei, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Osoian Lilian în numele inculpatei Draguțan Maria, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 iulie 2015, în cauza penală în privința lui *Draguțan Maria Savelii*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, publicată la 29 decembrie 2015.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Constantin Alerguș

Vladimir Timofti